

Paragraaf 2

Opsporing

1. Mede op grond van het Vreemdelingenreglement behoort het tot de taak van het H.v.P. om voortdurend te doen nagaan, of zich in zijn gemeente ongewenste vreemdelingen bevinden. De beoordeling of een vreemdeling als ongewenst moet worden beschouwd, berust daarom in het algemeen in eerste instantie bij die autoriteit. De ambtenaren bedoeld in art. 28 van het Vreemdelingenreglement en in artikel 8 van de zogenaamde Grensbewakingswet (Wet van 10 Januari 1920, *Stb.* nr 11, houdende nadere voorzieningen betreffende de grensbewaking), die in het gebied waar zij hun bevoegdheid uitoefenen, personen aantreffen, ten aanzien van wie zij, op grond van feiten of omstandigheden, ernstige redenen hebben om te vermoeden, dat zij ongewenste vreemdelingen zijn, moeten deze dan ook onverwijld onder overlegging van een schriftelijk rapport c.q. proces-verbaal (bij illegale grensoverschrijding moet steeds een proces-verbaal worden opgemaakt) geleiden voor het H.v.P. der Gemeente, waarin zij hen hebben aangehouden.

Voorgeleiding

2. Het onder 1. omtrent de geleiding voor het H.v.P. bepaalde geldt niet ten aanzien van:

a. vreemdelingen, die zich ter doorlating bij een doorlaatpost melden of bij de contrôle door het personeel der doorlaatposten op een zeeschip of in een internationale trein worden aangetroffen en wier doorlating wordt geweigerd, omdat zij niet voldoen aan de vereisten voor doorlating gesteld. Deze vreemdelingen moeten door bedoeld personeel zo spoedig mogelijk en zo mogelijk langs dezelfde weg als waarlangs zij op Nederlands gebied zijn gekomen, worden teruggezonden, tenzij de gezondheidstoestand van de vreemdeling onmiddellijke terugzending ongewenst maakt of een bijzonder voorschrift terugzending niet gedooft (zie bijlage no. 6 van deze circulaire), in welk geval toch geleiding voor het H.v.P. dient te geschieden.

Deze voorgeleiding zal ook dikwijls moeten geschieden bij aantreffen van een ongewenste vreemdeling aan boord van een Nederland binnengevaren zeeschip, daar terugzending van die vreemdeling naar het buitenland in de regel niet onverwijld kan plaats vinden, terwijl de mate van ongewenstheid zodanig is, dat door het personeel van de betrokken doorlaatpost ook geen verblijf in het bewakingsgebied kan worden toegestaan onder de voorwaarde, dat de vreem-

deling aan boord van het betreffende schip moet blijven. (Zie voor verstekelingen (stow-aways), bijlage 3 van deze circulaire.)

b. 1. vreemdelingen van Duitse nationaliteit, rechtstreeks uit Duitsland komende, en vreemdelingen van Belgische nationaliteit, rechtstreeks uit België komende, die terzake van illegale grensoverschrijding in bepaalde grensgemeenten binnen het aan Duitsland resp. aan België grenzende bewakingsgebied van een z.g. grensbrigade van de Koninklijke Marechaussee door met de grensbewakingsdienst belaste ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee of van het Ministerie van Financiën zijn aangehouden (zie bijlage nr. 2 dezer circulaire, houdende de namen van die grensgemeenten).

Deze vreemdelingen worden door de zorg van het personeel van de Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking, zo spoedig mogelijk, en voor zover de terugleiding daardoor niet wordt vertraagd, met overgave aan de grensautoriteiten van het aangrenzende land van waaruit zij zijn binnengekomen, teruggeleid. Indien echter bijzondere omstandigheden (b.v. de gezondheidstoestand van de vreemdeling; een verzoek tot diens aanhouding en voorgeleiding wegens misdrijf door de overheid van het aangrenzende land) zijn onmiddellijke terugleiding niet gedogen, dient geleiding voor het H.v.P. te geschieden.

b. 2. andere vreemdelingen, rechtstreeks uit Duitsland komende, van wie aanstonds uit in hun bezit zijnde identiteitspapieren blijkt, dat aan hen wettig verblijf in Duitsland is toegestaan en andere vreemdelingen, rechtstreeks uit België komende, van wie aanstonds uit in hun bezit zijnde identiteitspapieren blijkt, dat aan hen wettig verblijf in België is toegestaan, die terzake van illegale grensoverschrijding in grensgemeenten als genoemd in bijlage nr. 2 dezer circulaire, door met de grensbewaking belaste ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee of van het Ministerie van Financiën zijn aangehouden.

Deze vreemdelingen worden door de zorg van het personeel van de Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking, zo spoedig mogelijk terug geleid naar het land van waar zij zijn binnengekomen door overgave aan de grensautoriteiten van dat land.

Indien echter bijzondere omstandigheden (b.v. de gezondheidstoestand van de vreemdeling; een verzoek tot diens aanhouding en voorgeleiding wegens misdrijf door de overheid van

het aangrenzende land) zijn onmiddellijke terugleiding niet gedogen, dient geleiding voor het H.v.P. te geschieden.

Oordeelt de betrokken ambtenaar, belast met de grensbewaking, het nodig, dat een onder *a.* of *b.* bedoelde vreemdeling, omdat diens terugzending of terugleiding niet spoedig mogelijk is, in afwachting daarvan ter fine van verwijdering in bewaring wordt gesteld, dan geschiedt zulks niet zonder (in de regel telefonische) machtiging van het hoofd van de Rijksvreemdelingendienst of diens vervanger, die hieromtrent nadere aanwijzingen zal geven.

c. 1. vreemdelingen, die ongewenst worden geacht, omdat zij onvoldoende middelen van bestaan blijken te hebben, doch in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning. Omtrent hen moet een rapport worden uitgebracht aan het betrokken H.v.P., dat zal overwegen, of en — in bevestigend geval — welke maatregelen op grond van deze circulaire moeten worden genomen. ¹⁾

c. 2. vreemdelingen, die om welke reden ook ongewenst worden geacht, vallende onder artikel 30 van het Vreemdelingenreglement (zie ook Vreemdelingencirculaire nr. 10).

In dat geval moet onverwijld rapport aan het betrokken H.v.P. worden uitgebracht, dat hiervan — zo nodig telefonisch — de P.G. op de hoogte brengt, opdat deze de aangelegenheid ter beslissing kan voorleggen aan de M.v.J.

**Maatregelen
bij aanhouding**

3. Bij aanhouding van een vermoedelijk ongewenste vreemdeling ²⁾, vooral als deze illegaal de grens heeft overschreden, verdient het in de regel aanbeveling zich er aanstonds van te overtuigen, dat hij geen (vuur)wapenen bij zich draagt. Tijdens zijn overbrenging ter geleiding voor het H.v.P. moet erop gelet worden, dat de vreemdeling zich niet ontdoet van papieren of andere voorwerpen, daar niet alleen reispapieren, maar ook spoorweg-, autobus- of tramkaartjes, adressen van hotels, etiketten in kleren enz. van nut kunnen zijn ter vaststelling van zijn identiteit, het land van herkomst en het doel van zijn komst naar Nederland. In de processen-verbaal terzake van illegale grensoverschrijding moet uiteraard van het aantreffen van dergelijke voorwerpen of geschriften

¹⁾ Zie voor verwijdering van behoeftige vreemdelingen ook bijlage 4 van deze circulaire.

2) Zie voor de aanhouding van vreemde militairen mijn aanschrijving van 24-8-1956, Afdeling Staats- en Straf-

melding worden gemaakt. Uit het proces-verbaal moet tevens blijken: de plaats waar, de datum en het uur waarop de vreemdeling werd aangehouden; of hij tijdens de aanhouding in het bezit was van smokkelwaar; of hem bij de illegale grensoverschrijding hulp is verleend; of hem in Nederland onderdak is verleend en, zo ja, hoelang; zo nauwkeurig mogelijk de personalia van degenen, die hem hulp of onderdak hebben verleend.

Afgifte van documenten en verklaringen

Ter voorkoming van moeilijkheden met de autoriteiten van het land, waarheen de vreemdeling moet worden teruggeleid, mag aan een illegaal binnengekomen vreemdeling, aan wie geen toestemming tot verblijf is gegeven, zonder machtiging van of namens de M.v.J., noch door het H.v.P., noch door de ambtenaren bedoeld in punt 1 van deze paragraaf, enig document of enige verklaring hoegenaamd worden verstrekt en mag in eventueel in zijn bezit zijnde reispapieren of andere documenten geen stempelafdruk of enige aantekening (met uitzondering van een aantekening betreffende zijn terugleiding; zie par. 5, 3) worden aangebracht; zulke documenten, stempelafdrucken of aantekeningen worden meermalen — zij het ook gewoonlijk ten onrechte — door autoriteiten van andere landen als een (stilzwijgende) toestemming tot verblijf in Nederland opgevat.

Aanbrengen van aantekeningen of stempelafdrucken

Vreemdelingen in gevangenissen, huizen van bewa- ring e.d.

4. Uit het in punt 1. van deze paragraaf gestelde moge het duidelijk zijn, dat het in gemeenten waar een strafinrichting, psychopathenasyl, of een dergelijke inrichting is gevestigd, eveneens tot de taak van het H.v.P. behoort om op de hoogte te zijn van de vreemdelingen, die daarin zijn opgenomen, teneinde eventueel reeds aanstonds tijdens de detinering van deze vreemdelingen de voorbereidingen te treffen om hen, na expiratie van hun verblijf in de inrichting, te verwijderen c.q. andere maatregelen tegen hen te treffen, dan wel voor te stellen.

In het geval, dat de betreffende vreemdeling is ingeschreven in het vreemdelingenregister van een a n d e r e gemeente, zal het H.v.P. onverwijld, uiteraard nadat hij zonodig de vreemdeling heeft doen horen, het H.v.P. der gemeente van inschrijving omtrent de opneming in een inrichting als bovenbedoeld inlichten.

In beginsel berust de verantwoordelijkheid inzake het treffen van voorbereidingen tot en de uitvoering van de verwijdering van deze vreemdelingen c.q. het doen van voorstellen

daaromtrent bij laatstbedoeld H.v.P., dus bij het H.v.P. der gemeente van inschrijving.

Ter vermindering echter van onnodige kosten of van vertraging ten aanzien van de verwijdering, wordt aan de H.v.P. der gemeenten waar vreemdelingen in meerbedoelde inrichtingen zijn opgenomen, verzocht hun medewerking te verlenen aan genoemd H.v.P. der gemeente van inschrijving. Vooral in gevallen waarin de grote afstanden tussen beide gemeenten of wel het in niet voldoende mate beschikbaar zijn van deskundig personeel in de gemeente van inschrijving een beletsel vormt voor een snelle afdoening, zal, zeker ten aanzien van vreemdelingen, wier verblijf in Nederland slechts voor korte tijd is aanvaard, voor het H.v.P. in de gemeente van opneming aanleiding moeten zijn, de taak van het H.v.P. van de gemeente van inschrijving over te nemen. In dit verband moge worden verwezen naar circulaire nr. 5 van de Rijksidentificatiedienst (schrijven van 1 Mei 1946, Ministerie van Justitie, afdeling Politie, Rijksidentificatiedienst) waarbij aan de hoofden van bovenbedoelde inrichtingen is verzocht om binnen 2 x 24 uur na opname van vreemdelingen in hun inrichting hiervan, onder gebruikmaking van een formulier, kennis te geven aan het hoofd van de Rijksidentificatiedienst en aan het H.v.P. in de gemeente waar de inrichting zich bevindt.

Het Hoofd van de Rijksidentificatiedienst stelt een afschrift van het door hem ontvangen formulier ter beschikking van het H.R.V.D., opdat deze, zo zulks gewenst blijkt, andere instanties met het toezicht op vreemdelingen belast, kan inlichten.

In het bijzonder wordt de aandacht gevestigd op de voorlaatste alinea van voormelde circulaire, luidende als volgt: „Mocht op de dag der invrijheidstelling de directie van het gesticht geen bericht vanwege het betrokken H.v.P. hebben bereikt, hoe met de betrokkene dient te worden gehandeld, dan zal deze aan het Hoofd van de politie in de gemeente waarin de inrichting is gelegen moeten worden overgegeven. Bij de overgave aan het hoofd van plaatselijke politie moet aan deze eventueel tevens het bedrag van de uitgaanskas verstrekt worden.”

Kennisgeving
van ongunstige
antecedenten

5. *Bij voorstellen tot verwijdering is meermalen gebleken, dat daartoe reeds aanzienlijk eerder had kunnen worden besloten, indien het H.v.P. van alle antecedenten van de vreemdeling op de hoogte was geweest. Het gebeurt herhaaldelijk, dat een misdraging van een vreem-*

deling, welke op zichzelf geen voldoende aanleiding gaf om tot verwijdering c.q. tot een bijzondere maatregel van toezicht over te gaan, bij verhuizing naar een andere gemeente niet aan het H.v.P. dezer gemeente wordt doorgegeven. Van vroegere misdragingen krijgt het H.v.P. zelfs in de regel geen kennis, indien de vreemdeling, na aanvankelijk in Nederland gevestigd te zijn geweest, naar het buitenland is vertrokken en later in Nederland een nieuwe woonplaats heeft gekozen. Het moge duidelijk zijn, dat herhaalde (kleine) misdragingen en zelfs vele klachten terzake van misdragingen, wel aanleiding kunnen zijn tot het nemen van maatregelen. In verband met het bovenstaande wordt bepaald, dat voortaan de Hn.v.P. van elke misdraging van een vreemdeling of klacht daaromtrent, welke hun geen aanleiding geeft om tot verwijdering te besluiten, kennis moeten geven aan het H.R.V.D. Voor deze kennisgeving ware gebruik te maken van een formulier van bijgaand model nr. 4. Het H.R.V.D. zal de gegevens in de administratie van zijn dienst registreren, opdat, indien van herhaalde misdragingen blijkt, hiervan aan de bevoegde P.G. mededeling kan worden gedaan.

Paragraaf 3

Verwijdering
zo snel mogelijk

1. In het algemeen moeten vreemdelingen, die ongewenst zijn gebleken, worden verwijderd.

Als algemene regel geldt, dat, indien het hoofd van een gezin uit Nederland moet worden verwijderd, ook de echtgenote, de minderjarige kinderen, alsmede de financieel van hem afhankelijke andere gezinsleden het land moeten verlaten.

De verwijdering moet zo spoedig mogelijk geschieden; dit geldt in het bijzonder voor vreemdelingen, die op illegale wijze ons land zijn binnengekomen.

Verwijdering
door H.v.P.
op eigen gezag

2. De last tot verwijdering wordt — behoudens in gevallen vermeld in par. 2 onder 2 en in deze par. onder 5 — op eigen gezag gegeven door het H.v.P., in de regel van die gemeente, waar de vreemdeling in het vreemdelingenregister is ingeschreven en indien hij in geen vreemdelingenregister is ingeschreven, door het H.v.P. der gemeente, waar hij is aangehouden.

Overleg tussen
Hn.v.P.

Indien een ongewenste vreemdeling wordt aangetroffen in een andere gemeente dan die, waar hij in het vreemdelingenregister is ingeschreven, is het dikwijls eenvoudiger en goedkoper, hem rechtstreeks uit de gemeente van

deling, welke op zichzelf geen voldoende aanleiding gaf om tot verwijdering c.q. tot een bijzondere maatregel van toezicht over te gaan, bij verhuizing naar een andere gemeente niet aan het H.v.P. dezer gemeente wordt doorgegeven. Van vroegere misdragingen krijgt het H.v.P. zelfs in de regel geen kennis, indien de vreemdeling, na aanvankelijk in Nederland gevestigd te zijn geweest, naar het buitenland is vertrokken en later in Nederland een nieuwe woonplaats heeft gekozen. Het moge duidelijk zijn, dat herhaalde (kleine) misdragingen en zelfs vele klachten terzake van misdragingen, wel aanleiding kunnen zijn tot het nemen van maatregelen. In verband met het bovenstaande wordt bepaald, dat voortaan de Hn.v.P. van elke misdraging van een vreemdeling of klacht daaromtrent, welke hun geen aanleiding geeft om tot verwijdering te besluiten, kennis moeten geven aan het H.R.V.D. Voor deze kennisgeving ware gebruik te maken van een formulier van bijgaand model nr. 4. Het H.R.V.D. zal de gegevens in de administratie van zijn dienst registreren, opdat, indien van herhaalde misdragingen blijkt, hiervan aan de bevoegde P.G. mededeling kan worden gedaan.

Paragraaf 3

Verwijdering
zo snel mogelijk

1. In het algemeen moeten vreemdelingen, die ongewenst zijn gebleken, worden verwijderd.

Als algemene regel geldt, dat, indien het hoofd van een gezin uit Nederland moet worden verwijderd, ook de echtgenote, de minderjarige kinderen, alsmede de financieel van hem afhankelijke andere gezinsleden het land moeten verlaten.

De verwijdering moet zo spoedig mogelijk geschieden; dit geldt in het bijzonder voor vreemdelingen, die op illegale wijze ons land zijn binnengekomen.

Verwijdering
door H.v.P.
op eigen gezag

2. De last tot verwijdering wordt — behoudens in gevallen vermeld in par. 2 onder 2 en in deze par. onder 5 — op eigen gezag gegeven door het H.v.P., in de regel van die gemeente, waar de vreemdeling in het vreemdelingenregister is ingeschreven en indien hij in geen vreemdelingenregister is ingeschreven, door het H.v.P. der gemeente, waar hij is aangehouden.

Overleg tussen
Hn.v.P.

Indien een ongewenste vreemdeling wordt aangetroffen in een andere gemeente dan die, waar hij in het vreemdelingenregister is ingeschreven, is het dikwijls eenvoudiger en goedkoper, hem rechtstreeks uit de gemeente van